

סיפור הריגת קדושי אומין בימי ה' ו' ז' תמוז תקכ"ח

כמו כן אצטט מילה במילה מספר שער המלך שער ג' פרק ד' מאמר לבין המצרים... והנה בצרה גדולה אנחנו בעיתים הללו אשר דמינו נשפך כמים קול דמי אחינו צועקים ההרג רב בעו"ה שהיה במדינת אוקריינא בשנת 'שהרג"ך' לפ"ק **וביותר בק"ק אומין היאו"מן כי יסופר** מה שעשו שם הפוחזים אכזריות שהיה שם במכ"ס נפשות שהיו כופין ואומרים לאב כוס לי טלה זה, שהאב יכוס את בנו ולא יחוס על דם זרעו, והיה להם על דקר נעוץ כמה ילדים פרחי שושנים, והיה שם מעין ובור עמוק מאד, ולקחו הפוחזים ילדי העברים יונקי שדים והשליכו אותם הבורה עד שנתמלא מחוליית"ם ואבריהם, ועלתה צעקתם מתהום ארעא עד רום רקיע, ולאלפים נפשות הקדושים נהרגו במיתות חמורות, ונשים שכבו בראש כל חוצות, שחוטות, וילדיהן רוחשין אצליהם וינקו חלב מתה, וחלב שחוטה, אך לעינים שכך רואות ולמשמע אוזן דאבה נפשנו, על אלה אנו בוכים יומם ולילה, ארץ אל תכסי דמם, והקב"ה הסיר מעלינו האהבה, בעו"ה היה לנו כאויב, ואם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני, יש לנו כעת חולת אהבה.

ועוד שם בסוף אותו שער פרק ו'... והבאתי בפרק ד' את גודל הכליה שעשו ביהודים, אנשי אמונה אבדו במדינות אוקריינא, **וביותר בק"ק אומין אשר היתה עיר ואם בישראל**, וקריתי את אשר כתבו לזכרון בספר, הצרות שהיו שם, ולמשמע אוזן דאבה נפשינו, יותר ממה שנכתב שם ספרו לנו, אשר נשים שאננות שכבו בחוצות הרוגות וילדיהן היו מרחשין עליהם והיו ממרסין בדמם וינקו משדיהם אחר מיתתם, עליהם נאמר על שדים סופדים.

ועוד מעשה בשעת הבריחה, היה שם באיזה חדר חביתי מלח סדורים שורות שורות על פני כל החדר והיה חלל בין שורות המלח להכותל ונחבאו שם הרבה אנשים ונשים ובתוכם היו איש ואשה שהיה להם כמה שנים צער גידול בנים' כמה ילדים ילדו ולא גדלו ולעת הזאת היה להם ילד קטן כבן שתי שנים ותראהו את הילד הנה בוכה וייראו כולם שלא ישמעו השונאים את קול הנער באשר הוא שם עם אנשים הרבה, והתחילו כולם לצעוק אל האיש והאשה הזאת שימיתו את בנם, כי מוטב שימות אחד ולא ימותו הרבה, ושמעו אבי הילד ואמו בקול האנשים והמיתו בידם את בנם אשר טפחו ורבו.

על זה יש לקונן ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן ר"ל שזדו בילדיהן כי תרגום של ויזד' ובשל. כהנה וכהנה הוסיפו בני עוולה ויש לנו לבכות יומם ולילה על חללי בית עמינו ובפרט באלו הימים שאנו בוכין על חורבן ירושלים, ומספד ההרוגים שהיה שם, בכללם יזכור ויספוד את כל ההרוגים שמסרו נפשם על קדושת השם מזמן החורבן עד עכשיו, יש להם מספד ואין להם מספר, והוא מחמת שאנו עושין בתורה שכחה, לכן עושין בנו לקט... ואין לנו במה להנצל, ואין מידם מציל, וכל ימינו כצל, עכלה"ק.